

ZED ONE: GRAFFITI - TAI KAŽKAS DAUGIAU

MARIUS ZAREMBA EAZEE

Šį kartą mūsų graffiti skiltyje susitiksime su Zed One - „graffiti artist“ iš [redacted]. Išgirsime pavojingas istorijas, sužinosime, kaip šis menas yra vertinamas ir ką jis reiškia žmogui, pasirinkusiam solo piešimą.

(pradžią Nr. 6 (12))

Atsiminiau dar vieną nuotykią, jis įvyko Palangoje. Einant J. Basanavičiaus gatve jūros link po dešine yra nedidelis upelis. Kai jis nusiūgsta, atsiveria betoninė siena. Sąlygos vėlgi buvo prastokos, nes vėjui pakilus į akis žirdavo smėlis, o ir žmonių aplink per akis (juokiasi). Taip besigrumdamas su stichija pastebėjau žiburėlius. Iš karto sureagavau ir puoliau bėgti. Energijos pliūpsnis buvo milžiniškas, peršokau turėklus ir pasileidau kopų link. Krisdamas ir slysdamas per smėlį šiaip taip pabėgau ir pasislėpiau, pratūnojau ten kelias valandas. Tada atsargiai, slapstydamasis už namų ir mašinų, pajudėjau link miesto. Parbėgęs namo negalėjau atsitokėti, net užmigti nepavyko nuo adrenalino ir šoko. Anksti ryte nupėdinau iki kopų ir susirinkau savo išmėtytas dažų skardines. Dar ir dabar jas turiu kaip atsiminimą (juokiasi).

Užsienis

Esu pašęs Vokietijoje, Lenkijoje, Ispanijoje, Italijoje, Austrijoje, Prancūzijoje. Be jokios abejonės, ir ten buvo įvairiausių nutikimų... Paryžius,

Provanso rajonas, pagrindinė aikštė - tarp stiklinių futuristinių dangoraižių. Sumaniau užmesti kelis tagus ant stiklinių turėklų. Aplinkui zuja žmonės, o kamerų net nesuskaičiuotum (tiesą sakant, apie kamerų kiekį sužinojau tik vėliau, apžiūrinėdamas nuotraukas iš tos aikštės). Tai tikrai buvo ekstremalu, nes dažai varvėjo, įtampa buvo didžiulė, bet nupiešęs pasišalinau ramiai, net nebėgdamas. Iš esmės tokį hardcore dariau tik dėl to, kad žinojau, jog į tą vietą dar ilgai negrįšiu. Kitose šalyse taip pat gausu įvykių, kad ir Ispanijoje. Dabar drąsiai galiu pasakyti, kad piešiau gete (juokiasi). Tai buvo pramoninis rajonas, gausus fabrikų ir valkatų prie degančių šiukšlių dėžių. Visas darbo procesas vyko naktį, taigi baimės buvo, galų gale dar įsijungė dideli ventilatoriai, kurių skleidžiamas garsas tikrai nebuvo raminantis (juokiasi). Padariau chrominį piešinį ir, žinoma, parašiau „Lithuania“ (juokiasi). Savo pėdsakų esu palikęs ir Italijoje. Beje, ten manęs atsikratytibandė ir su šunimi. Nusprendžiau prie vienos degalinės padaryti piešinį, o viskas baigėsi tuo, kad teko bėgti laukais. ►

Solo

Anksčiau priklausiau AC komandai. Ji buvo gana didelė, dar ir dabar atrandu įvairiausiuose miestuose mūsų tagų ir bombingų. Vėliau supratau, kad geriau save realizuosiu piešdamas vienas, be to, ne visada draugai tikrai būdavo draugais. Kitas dalykas, kad kartais nesutapdavo nuomonės dėl paties graffiti - kokį stilių naudoti ir panašiai. Dabar esu vienas, manau, ir liksiu vienas.

Asmenybės

Yra daug graffiti artistų, kurie man imponuoja. Ypač man patinka ST dėl savo bombingų ir piešimo pavojingose vietose. Labai gerbiu Ploogą, Wert, Ders, Atm, Burin žmones iš Big Band komandos, kaunietį Lesik - jo tagai man atrodo bene geriausi Lietuvoje. Užsieniečiai bomberiai yra Kegr, O'clock, TSO, kurie daro fotografiškai realistinį graffiti. Yra tikrai daug dėmesio vertų žmonių, visų net neišvardinsiu. Yra ir tokių, kurie viską daro tik dėl mados. Man tai yra svetima. Viskas turi būti nuoširdu, turi būti šiuroputiukas.

Piešimo stilius

Iš pradžių piešiau kažką panašaus į „New York old-school“. Dabar esu susikonzentravęs į raides ir tik į raides. Juk graffiti prigimtis ir yra raidės, žodžiai, frazės. Tagai taip pat yra saviraiška, juk viskas prasidėjo nuo to, kai laikraščio išnešiotojas Niujorko metro pradėjo rašinėti savo vardą. Ne visi skiria, kur yra graffiti, o kur jau street art. Jei reiktų apibūdinti mano piešimo stilių, tai galėtų būti viduriukas tarp bombing ir legalaus piešimo. Turiu savo atidirbtas raides, jų formą, pagal jas jau galima atskirti, kad tai mano darbas. Mano tikslas yra neteršti miesto, be kartais įkyriai įlįsti į akis.

Patarimai

Svarbiausia, kad nebūtų terlojami kultūros paveldai, bažnyčios, kapinės ir panašiai. Ir jei nėra pašaukimo, nedarykit to dėl mados. Graffiti yra išraiška, o ne tuštybės glostymas. Taip pat nereikia pamiršti, kad svarbūs yra visi elementai - kokybė, technika, originalumas. ■